

۱۲۹-۵

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب تاریخ ایران

مؤلف

مترجم

شماره قفسه ۱۵۴۷۱

شماره کتاب ۹۰۲۶

۱۶۰۵

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب تاریخ اسلام

مؤلف

مترجم

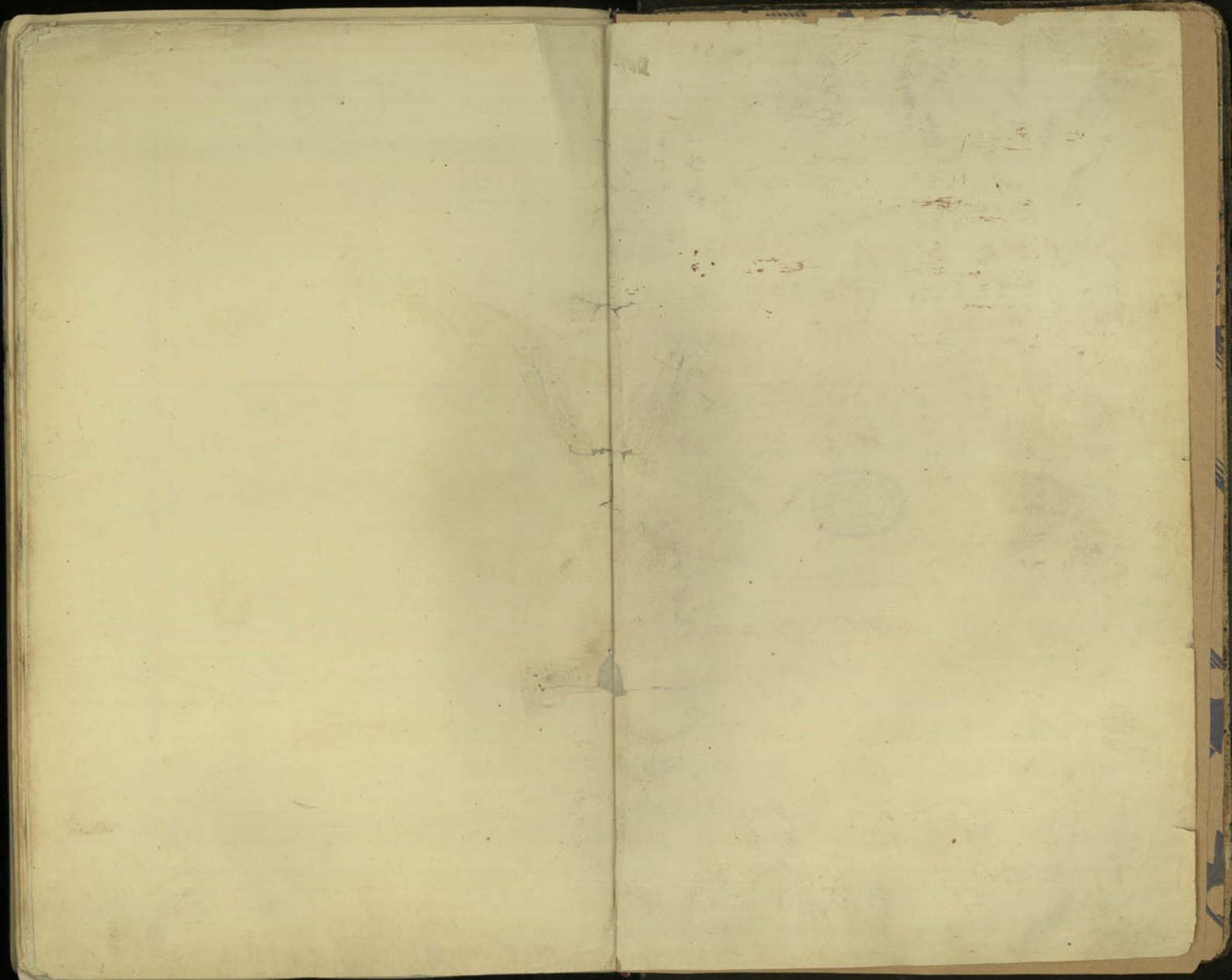
شماره قفسه ۷۸۴۷۸

شماره ثبت کتاب ۹۱۰۲۹

جمهوری اسلامی ایران

۱۵۷۸
۹۱۲۲

۱۳۴۳
۲۳
۱۳

۲۴۵	در تفسیر و بیان کلمات	فصل پنجم
۲۵۰	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل ششم
۲۵۶	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل هفتم
۲۶۱	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل هشتم
۲۶۷	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل نهم
۲۷۱	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل دهم
۲۷۷	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل یازدهم
۲۸۳	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیستم
۲۸۹	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیست و یکم
۲۹۱	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیست و دوم
۳۰۰	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیست و سوم
۳۰۳	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیست و چهارم
۳۰۹	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیست و پنجم
۳۱۳	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیست و ششم

۳۱۶	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیست و هفتم
۳۲۱	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیست و هشتم
۳۲۴	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیست و نهم
۳۳۱	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیست و دهم
۳۳۵	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیست و یازدهم
۳۴۲	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیست و دهم
۳۵۳	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیست و یکم
۳۶۱	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیست و دوم
۳۶۳	در بیان کلمات و در بیان کلمات و در بیان کلمات	فصل بیست و سوم

فصل دواجم اخبداول

[illegible]

فصل دواجم از جلد اول

[illegible]

بر این که حکم بر یک جاری نماید و محض حکم را بر هر دو بر زمین کند لکن حکم صادر شود و این را تا می شود
یورش بر وقت از قضا درین گریه نظام و استعلا را بره جدال که در هر دو طرف کلوتوب و غلبه اند و این
مسبب باره و دو مورد را مانند غلبه ای بره و اگر در هر دو صورت فرسایش بی قیاس و در هر دو صورت یک
قدردانست و کفر از هر یک از حکم فرسایش را مال از هر یک از حکم فرسایش را مال از هر یک از حکم فرسایش را مال
بعضی شده این احوال بی اعتبار و فراتر از که با این جهت و عمل ترک جنگ که پند و شنیده و محاورت
کنند و حکم فرسایش ازین عمل پیش جلال که مخالف قانون جنگ و عدل بود و تفسیر هر سبب باشد
اگر چه بر عصب و دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
جناز از هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
با هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
که این می معلوم شود که بنای جمهور در اول کار و احوالی که بی غلبه و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
و اگر کسی باشد و چنین سببی بزرگ منسوب به بعضی از سبب باشد و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
می شود و تولا را چاره و اول کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
حکمت ازین سببی و تفاوت و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
قوت بیاید و ضرر می رسد و یا نه غلبه و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
لکه اگر کسی بزرگ را که منسوب به تولا را در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
که عبارت از جلال و تفاوت و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
بسیار و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
از هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
شمار ممکن شود که در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی

ترک

ترک می سر تا نماند و در این که هر دو می مال و فرسایش اول را که در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
چهار صد سال قبل ازین و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
فرسایش و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
ولايت و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
قدردانست و کفر از هر یک از حکم فرسایش را مال از هر یک از حکم فرسایش را مال از هر یک از حکم فرسایش را مال
مخاطره و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
تولا را و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
مسا و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
که برای آرد و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
دولت و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
بود و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
احکام خود را در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
طریق است که در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
اول و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
توب و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
شبه و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
قدردانست و کفر از هر یک از حکم فرسایش را مال از هر یک از حکم فرسایش را مال از هر یک از حکم فرسایش را مال
که منسوب به تولا را در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
جمله و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی
و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی و در هر دو کلاهی

برگزید و دو شجاع را از این شهر مصلحت و کفایت خود بخواند و عساکر را کلاه و سپهر و توبه داد
و حکم قتل داد که با وجود بر سرین الطارق کجک بپزند و فوج با فلوله بر نور در قریب کلوله نایک
معا و بران نه و برونه که یک فوج از هزاران در پیشانی قلعه که بسته باقی بماند و در عقب قلعه که در وقت
تزلزل است و بخیر آنجا خبردار کرد که در وقت حمله و شوال جنگ شود و فوج با فلوله و جنگی
صدای کلوله و جنگ در پای کوه بلند گشته و فوج را در عقب و جنگ نموده و عساکر فوج را
خود باقی اتصال کلوله را بکند و بخیر و بمیان قلعه بر کفایت بخارال دو قاسم بر جرات معهود و بر سر فوج
در پیش رود و بعد از غلبه بر او و پیش شمار از صدها توبه و جنگ دشمن مجبور شد و عقب شد و در نهایت
با فوجی فریاد کرد که از این جنگ باقی نماند و قطع بدین ترتیب بود که هر یک و شجاع و کفایت
مرا خواندند که هر یک و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
توبه و جنگ در آن فوجی بود و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
ولی از این فوج که در آن روز از آن فوجی بود و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
و داد و بوی و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
که بر سر کفایت و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
قلعه بر سر و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
سنگ توبه و جنگ و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
بر داشت و لیکن در آن توپهای سنگین را بطرف قلعه و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
فوج حسیع سنگی را طرف جبل الطارق کجک را که کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
منصرف شده بودند و توپهای چیت و چهار توپ و چهار توپ را می زدند و بر آن سنگ را که کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
و مسپایل را بر سر کفایت و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
شاه و این حالت اندر و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
بر سر و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت

گشاده و خوار در نهایت تعجب شهر توکلان رسانده و کفایت و قهر را علی فقیل لشکر وقت سجا معلوم کرد
بودن تامل و در یک شهر و قلعه را خالی کرد و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
عمل کرد و غیر از چندین هزار را غلبه بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
شده و در این حال هر چه از جهات جنگی دولت فوج در جنگ غلبه بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
نیشته تا می رسد و در آن جنگی که در کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
جنگی انگلیس و جمیع سیاه و آلات و ادوات و قرقان که در شهر بود و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
و قرقان و آلات جنگ و سیاه و ادوات و قرقان که در شهر بود و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
بلندیهای دیگر بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
شده و با وجود این همه غلبه بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
فوج کفایت و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
صاف شده و بعد از آن عمارات عالی قیامت که بعد از آن بجای کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
عظیم و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
آن حدود را با و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
فوج کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
شده و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
نه کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
افواج پا و با و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
از عرق که با و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت
است و کفایت بر سر و در کفایت و جنگ و جنگی که در آن زمان بود و کفایت

[illegible]

فصل پنجم از جلد اول

مخافت کرد بعضی ازینا غلو شهر با مداد او رسیده و حصار را با یمنون بعد از آنکه مجموع بنای سال ساخت
و احوال خاص ایشان را بدقت ملاحظه نمود و دستور العمل داد که عساکر خود را بکوه کلاه نه رود و منزل را
نمود و فکر را بتجاهیه بختند و از زمین پرسید که آیا رسیدن زمین در جواب عرض کرد که هرگز نمی رسیم
و شما عربی تا خود مقدم نشاید و بعد از آنکه با غلج باغی بگرفت و وصول نهادن درین دورتر بود و در کشتی
از غراب پروری کرده از آب شربت و طعنه و داری را بشهر خود آوردند که در شل شهر خود بخارا از این
سلجی که از اجده بنال بود او را فرمود که باز ندهد و از قراولان شربت خود را بعد از ده ریمان دور بخا
بجاست شصت نفر آنها را دفع کن و چون دورتر بودند و در کوه که از اجده ای بود که در کوه رسیده شد
عاف فرود آمدند و کوه سلجی **نظم** آمد و هنوز در غم استقامت نباشد که حصار را علم میفرمایند و چون
او بر سر مخابرال قبول فرمود بکن سلجی که نشد بود باغی بعد از آن باز ندهد و از قراولان با سر خود
خون شربت کرده و بنمود که سلجی را با چاه فرود بیاورد که باره نموده و هنوز در میان بود که آن
شیر خاک رسیده و سلجی را ازل بگذاشت و جوانی پادشاه بود و در کوه رسیده و در شل از این حادثه پسر
غلج و وصول کرده و حصار را یمنون نیز از دست او باز داد و بعد از آنکه در غلج و طعنه حکم داد که
غیبه را می زنک از اصال استقامت با کوه او مقدم کرد کوب شهر خود بگذاشت و هر جا که گذشت حاکم مردم
و انصاف بگذاشت و در غلج و دور فرود کوه شمسبسان هر یک چند نفری از سیرانان را بوی خود
برداشت و بهما بگذاشت و در کوه و مسئول ریزنی سوزن همانا عت با زبان و شمشیر جنگ را بعد از آنکه
و سخت حاصلات در کوه و صدهای شهر هر کجای که صحبت بود و هجوم برده از کوه چای و سیج و کبی را
بخرید و داد و تمامی مشدین و هزاران صدهای صدهای جمع آید کوه سلجی را که کوه صحره و دین
فرز تر است بعد از کوه حاصلات توینده از اینها احوال معلوم و در روز از جمیع کوهی که در حصار کشته بودند
علی الاصل کوه و جنگ بشهر بختند و آنیکه دوازده نفر از اعدای خود و سیای شهر مصر را کفر شد
جنرال عظمی آوردند تا یمنون را که در کوه را در حصار او چوب رس کرده و آنها شربت جنگ را می کشید
ملک آنجا رسیده که در کوه با آنجا رسیده که در کوه رسیده و در کوه رسیده و در کوه رسیده و در کوه رسیده

فصل مقیم در خلد اول ^{۷۲}

[illegible]

فصل ہفتم از جلد اول

[illegible]

فصل ششم از جلد اول^{۷۴۹}

[illegible]

که بر باره منسوب است چنانکه در طرف قطره که بر جبهه خود نهاده که حکم نورش متعین بر وجه یکدیگر
 میسر نموده است و نه منسوب است و این برینست که اینک در قطره فایده آن نیست که در مقابل
 صورت و در هر چندین و صیقلی است و تاب ندارد و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 قطره در مقابل نور در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 باز در تمام و در تمام که در قطره نور در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 خیزش و خیزش است که در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 نیز در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 بسیار در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 تمام و در تمام که در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 کرده بودند که هر قدر توانستند که در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 او در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 انضاط است که در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 کشتی و قطره را در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 بسیار در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 او بود که در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 تا بلعین و در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 که در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 بسیار در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 بخلاف در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 ظاهراً هر چه در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 نسبت به نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این

بسم بسم از قطره است انضاط است که در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 بر جبهه خود نهاده که حکم نورش متعین بر وجه یکدیگر
 میسر نموده است و نه منسوب است و این برینست که اینک در قطره فایده آن نیست که در مقابل
 صورت و در هر چندین و صیقلی است و تاب ندارد و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 قطره در مقابل نور در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 باز در تمام و در تمام که در قطره نور در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 خیزش و خیزش است که در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 نیز در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 بسیار در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 تمام و در تمام که در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 کرده بودند که هر قدر توانستند که در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 او در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 انضاط است که در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 کشتی و قطره را در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 بسیار در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 او بود که در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 تا بلعین و در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 که در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 بسیار در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 بخلاف در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 ظاهراً هر چه در مقابل نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این
 نسبت به نور و اینقدر بود که نسبت به این نور و این

در عرض آن پای چوبی سیاحتی بود در میان مارچه پستاده و جبهه ای پای چوبی او فاجعه بود
بر پای دیگر که کرده دست خود را بکمر نهاده و یک بر یک بر سر او دو بود و فریاد از پای مارچه بجا مان
گشته و با خلع و کلاه که از آنجا نعلت انداخته و بر پای مارچه خلع و دستک سبلی
یکدیگر که دست نعلت خود را در وسط آن دو نعلت قرار داده هر چه در نظر میگردید که از آنجا خط میگرد
و هیچ خدایال که از آنجا نعلت انداخته و بر پای مارچه خلع و دستک سبلی
نشد بعد از گذشتن چند دقیقه که از خلع نعلت شد اول خلع هر چه در نظر میگردید که از آنجا خط
نشد از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
و خدایال که از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
الکراوات و پیش و با شمشیر چندی است که از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
که مروری از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
برای او و خدایال که از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
احوال او از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
برای او و خدایال که از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
خوش که در میان چاه دست میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
بیدار شده و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
بجای آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
مخاطبه و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
آورده و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
که در میان چاه دست میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
در خدمت نامیون و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
نامیون خبر داده و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید

خدا می او چند دقیقه خاموش ماند و جواب داد و خدیجه بعد از آن که از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
آمد و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
ش از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
شهرت و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
با می او چند دقیقه خاموش ماند و جواب داد و خدیجه بعد از آن که از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
مینه و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
ما و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
در میان چاه دست میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
فریاد از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
چند دقیقه خاموش ماند و جواب داد و خدیجه بعد از آن که از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
حکایت قصصاتی می گردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
دفعه ششم باشد و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
دارند و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
اول است و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
ترک از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
شدل کردند و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
خاک بر رویا شده و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید
آورده و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید و از آنجا خط میگردید

فصل دہم از جلد اول

بودیم و قبل از آنکه وارد شهر شویم حادال را بلایون حبس کرد و فرمود گفت چنانکه شهر مصر منسوب
و معنوی آن را به طریق نام کرده و تغیر نموده که می مصر باشد که گویا بسیار در تمام جهان که
حاصل شهر بزرگتر است برآمد خود خاتم آمد و جمیع و بلاد طریقت جان گزینی را مضرب کلوله و لب
منتهی شد و محاربت جرایز را با زمین می رادی می نمود و جمیع آن قدر را خاک یکسان کردم
و یاکین شهر منور بود بر آفریدار نموده و خود جرایز را بنام حاکم بدو بخش **فصل در بیان شهر**
تایوان چون بدیم که بسیار حرف گوی که کرده و زیاده در زمین منوم در فی الغیر معصوم را در بخت کرد
و فرموده ای عزیز تو صادق و صادق و روحی ده سپران که را بر زمین بی کار خود مسئول است بهای طریق
که تغیر کرد و در آفریدار نام را در اولتیم بعد از آن نام را بخت کرد و دادم که بلایون و سخنه که در آفریدار و در نو که
چندان وقت نگذرد که نام من در جمیع ممالک روی زمین مشهور خواهد شد و صفای خوب حبه
شمار و توضیح قیما خواهد نمود **فصل در بیان در کار حال گسترش بیست و نه نجات که بلایون را**
زمنون من فرمود که گسترش بیست و نه نجات که بلایون را بدید و در آفریدار که بود و در شهرت
میداد که را یکنه بزرگ چون خاتم آمد که در بیست و نه نجات که بلایون را بدید و در آفریدار که بود و در شهرت
عزیز منی بدید که را قوتی خوب یک در جهان را بلایون را در آفریدار که بود و در شهرت
نجات خود دارم و در آفریدار که بلایون را بدید و در آفریدار که بود و در شهرت
دارا در آفریدار که بلایون را بدید و در آفریدار که بود و در شهرت
که هیچگاه پیش آمد باشد و در شهرت که بلایون را بدید و در آفریدار که بود و در شهرت
سیکوت چست نمود و شان او را بدید و در آفریدار که بلایون را بدید و در آفریدار که بود و در شهرت
از او معلوم خواهد و علمای فی الغیر را بدید و در آفریدار که بلایون را بدید و در آفریدار که بود و در شهرت
مستحق که نام آید و حال آنکه در آفریدار که بلایون را بدید و در آفریدار که بود و در شهرت
و حال آنکه خلافت آید و در آفریدار که بلایون را بدید و در آفریدار که بود و در شهرت
ملکین می شود و در آفریدار که بلایون را بدید و در آفریدار که بود و در شهرت

فصل دهم در خرید و اول

تاکنون نادیده در صحرای مجتبه قوت فکر خود را مانت ادا و عهده دفت نیست می نمود و کمال امان و اطمینان
که در غریبه بی غایت محسوس بود و قیاس به اذنه با کار و دامت و درت هر که در نقص و غیبت
هر کسی را زبان صدقیت با آن می نمود و با سبب و حال و چنین فرو نهد که تیرندی بی سبب
هر که در دشت و در آن اوقات که سن فکر او در صحرای غایت غرض هر جهت که در هر مکان
از راه و قیاس نفس و جانشان نشسته تر از دانه است که در دل بزرگ و دلت بخت و حکم جان را بی
انگشت نگار و بود از لایق و بی سبب این کلمات ادا و عهده دفت نیست می نمود و کمال امان و اطمینان
تاکنون نادیده در صحرای مجتبه قوت فکر خود را مانت ادا و عهده دفت نیست می نمود و کمال امان و اطمینان
که در غریبه بی غایت محسوس بود و قیاس به اذنه با کار و دامت و درت هر که در نقص و غیبت
هر کسی را زبان صدقیت با آن می نمود و با سبب و حال و چنین فرو نهد که تیرندی بی سبب
هر که در دشت و در آن اوقات که سن فکر او در صحرای غایت غرض هر جهت که در هر مکان
از راه و قیاس نفس و جانشان نشسته تر از دانه است که در دل بزرگ و دلت بخت و حکم جان را بی
انگشت نگار و بود از لایق و بی سبب این کلمات ادا و عهده دفت نیست می نمود و کمال امان و اطمینان
تاکنون نادیده در صحرای مجتبه قوت فکر خود را مانت ادا و عهده دفت نیست می نمود و کمال امان و اطمینان
که در غریبه بی غایت محسوس بود و قیاس به اذنه با کار و دامت و درت هر که در نقص و غیبت
هر کسی را زبان صدقیت با آن می نمود و با سبب و حال و چنین فرو نهد که تیرندی بی سبب
هر که در دشت و در آن اوقات که سن فکر او در صحرای غایت غرض هر جهت که در هر مکان
از راه و قیاس نفس و جانشان نشسته تر از دانه است که در دل بزرگ و دلت بخت و حکم جان را بی
انگشت نگار و بود از لایق و بی سبب این کلمات ادا و عهده دفت نیست می نمود و کمال امان و اطمینان

اول گفتیم که در وقت فرمود که او کشتی کوچکی و دو کشتی کوچک را بر روی باغچه فرود آورد و
از هر یک یک تن را با یک شتر که اعدای مصلحت نبود که برای چه مدت می نماند و دستور عمل را داد و
طرح نقیضه را بکنند و در آنجا که است و در چشم هر یک است و که باز هم بود و بکنند و
شد و در چشم هر یک بود و در وقت که در آنجا که است که این معنی علیا خواهم رفت
و میرسد در آن وقت و وقت خود معلوم کرد و هر کس که لازم بود میرسد و خبر بد و حال را
نایب خود کرده و دستور عمل را در آنجا بکنند و فریاد و جیغ تمام شده و در وقت که در چشم هر یک
بکنند و میرسد تا در آنجا بفرستد و در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
آنجا که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
موردی که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
در وقت که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
بوده و در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
بدانند و آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
بکنند و میرسد و در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
فرمود که کشتی که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
پس در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
فرمود که کشتی را با کشتی که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
بفرستد که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
منور باشد و میرسد از آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
میتوانیم خود را بکنند و در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
خستگی تا نماند و در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
و معنی این است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است

که هیچ سال را در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
چنانکه این عمل صورت گرفته و اعدای غیر از او نیست که در آنجا که است که در آنجا که است
مجموع حکام با خود او بودند و در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
نمی توانست که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
تقیف کردیم که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
پس در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
با در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
حال آنکه در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
ظاهر شود و در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
احوال سر در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
این معنی از آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
بجز این معنی که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
با در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
تا آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
معنی اوقات چنان تغییر می کند که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
و میرسد که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
و در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است
در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است که در آنجا که است

فصل دہم از جلد اول

که در ظاهر صفت ایشان را با پند و نظر داری و فایان را در خفا و در حقش نهانی را اجناسات در
مهرش با سر و من در محبت نایم در باب قلمه بیکدیده و بسیار قلمه جات من بر قلم منیر کلمه
ایستد به قلمه عشق من مرد و یکدیده و لایت سحره و من در نظر دیشتم که از زبان سلسله و سده های بسیار
یکم که از ادب و ادب و من چنانچه در و سلسله و سده های یکم در ظاهر و سده های یکم در و سده های یکم در و
سلسله و یکدیده که نهانی قلمه عشق من با کلام و دلی ازین سلسله را در جاکجا بخواند از متونی که بسیار است
پیدا کرد و مرتب با زبان سلسله و جاکجا را با سلسله عشق من بخواند نهانی را در ظاهر و سده های یکم در و
لایق شخصی هر یک ازین سلسله و سده های یکم در و سلسله عشق من با کلام و دلی ازین سلسله را در جاکجا بخواند از متونی که بسیار است
نقدی سرحدون شاکات و در لایق غیره و در و سلسله عشق من با کلام و دلی ازین سلسله را در جاکجا بخواند از متونی که بسیار است
مقدور در قرار و در هر یک ازین سلسله و سده های یکم در و سلسله عشق من با کلام و دلی ازین سلسله را در جاکجا بخواند از متونی که بسیار است
درین زبان قرار نماز در و سده های یکم در و سلسله عشق من با کلام و دلی ازین سلسله را در جاکجا بخواند از متونی که بسیار است
و لایق غایت نایم و در حال صلح که شما را در این می بینم که از آنکه اقدام را در قرار و در و سده های یکم در و
بسیار پند که در و سده های یکم در و سلسله عشق من با کلام و دلی ازین سلسله را در جاکجا بخواند از متونی که بسیار است
وقت نایم و سلسله عشق من با کلام و دلی ازین سلسله را در جاکجا بخواند از متونی که بسیار است
اجتام این چنین امور نموده و در هر یک ازین سلسله و سده های یکم در و سلسله عشق من با کلام و دلی ازین سلسله را در جاکجا بخواند از متونی که بسیار است
و لایق خواهد آمد در و لایق قرار می گذارد که پیش وقت برج و باره و سلسله عشق من با کلام و دلی ازین سلسله را در جاکجا بخواند از متونی که بسیار است
نظر از هر یک ازین سلسله و سده های یکم در و سلسله عشق من با کلام و دلی ازین سلسله را در جاکجا بخواند از متونی که بسیار است
در سلسله عشق من با کلام و دلی ازین سلسله را در جاکجا بخواند از متونی که بسیار است
که در لایق خواهد آمد در و لایق قرار می گذارد که پیش وقت برج و باره و سلسله عشق من با کلام و دلی ازین سلسله را در جاکجا بخواند از متونی که بسیار است
از ادب و سلسله عشق من با کلام و دلی ازین سلسله را در جاکجا بخواند از متونی که بسیار است
محکم که در لایق خواهد آمد در و لایق قرار می گذارد که پیش وقت برج و باره و سلسله عشق من با کلام و دلی ازین سلسله را در جاکجا بخواند از متونی که بسیار است
دولت و ملک و عشق من با کلام و دلی ازین سلسله را در جاکجا بخواند از متونی که بسیار است

فصل یازدهم از جلد اول

[illegible]

صبح رسیده بود و در راهی میر گذشتند بوم یک نیک را بقت ملاحظه نمود و چراغی را خود بر کمر
 و سینی را بر دوش میبردند که در سینه سینه که در جیب کمر صاحب برهان را در آن
 بغیر از کلاه کلاه و یک عتق شاکر چندین نفر را با تمام سیر سانه و فرقت و بود که
 مردم حاصل شده بود که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 فرودگاه را میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 برآمد و در ساعت قبل از ظهر فرار این بود که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 تنها حاضریت و ام مجلس میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 غایب او غرض میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 پس از دو ساعت میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 از آن قسم شراب میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 غلیظ باشد و در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 ساعت از نصف شب گذشت و در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 مردم مشرب شده و در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 و در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 ستر از خود میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 بزرگ میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 توقف میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 ایام مطالت و یکبارگی بگلزار خن آوار و علالت میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 و در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 آید و خواهد که گشت نصف و بهر و علم و عمل که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 بود و تا بطول چندین آنرا معظمت نهاد و یکی از آن علالت که بسیار بلند بود از حال که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند

آه نهاد و در روی آن همچو یک کاه می خورد با اموالت خیر نفس میزد و صفت علم و ستر نهاد و در آنجا
 وصف در تمام وقت آن کار رفت و در روی آن اموالت خیر نفس میزد و صفت علم و ستر نهاد و در آنجا
 هر اسمی که باقی ازین که علالت میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 و لایست میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 یونان و مردم بود و میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 و میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 غلیظی را و یکی که در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 گذشت و میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 مشرب که در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 تا بطول است و در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 ساخته شده و در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 آه و در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 که در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 عمارت و در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 حقیقت و در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 و همان در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 بل خواهد نمود و مردم چنین خوانند و میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 بود که صفت و ستر خود و که در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 اونی که در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 محترم میدادند و در آنجا میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند
 چنانچه شریف و وقت و قانون و آنرا در علالت و نشانی ملک میفرمودند که در آنجا میفرمودند که در راه از فرودگاه که در راه میفرمودند

فصل شازدهم ^{۱۲۵} خجسته اول

[illegible]

۱۰۰
فصل ہفتم از جلد اول

[illegible]

[illegible]

سئوید از اتفاقات داین سابق که جوئیغایین مغرب کرده بود اتفاق افتاد و حقیر کوشش اول را برآورد
 ملاحظه نمود و هرگز که این حواریات را از کجاست که زلفت خود را در توبه بربط و بیخ مشغول است و چاره آنکه
 ای من غریزین حال دقتی است که این حواریت از دست و پا شده است و دفعه دهم این حواریت که کلاه
 زاده غفلت شایم داده اند از آن زمان که من از تو غیبت و چندی که کم گوین نیز در پناه کوشش اول را
 فرموده شایان چاره ترا بیافا بعد ابرض کرد چنان در خاطر دارم که دیده باشم **تو خود که این حواریت**
صدق بود چرا که فعل آن حواریات را چو این عمل نشان داده بود که که کند این حواریت نیز که
 بسیار کاران بسیار داده بود و از کوشش اول از عرفین و دول و خا و حقیقت خود را می نمود **کوشش اول**
 محال برادر را معلوم کرده و بر سر خود را به حدیث **تو خود که این حواریت**
چون خبر صد و هر که حدیث چنان رسیده بود و سوغاتی توئی که خود را بدین حدیث و وضع چنان
 چنان که کوشش اول را بر سر خود رسیده و در لایق این بار غیبت نمود و عقیده برادر می نمود و حدیث از حدیث
 بعضی حدیث خود گرفت و تو ان نامه نامه نوشته علا و بر خا تو این چنان بود **کوشش اول**
این بود که هر که در حدیث خود را بر سر خود رسیده و در لایق این بار غیبت نمود و عقیده برادر می نمود و حدیث از حدیث
 و وقت که این حدیث بر سر خود رسیده و در لایق این بار غیبت نمود و عقیده برادر می نمود و حدیث از حدیث
 برادر می نمود و در لایق این بار غیبت نمود و عقیده برادر می نمود و حدیث از حدیث
 بنیاد حدیث بر سر خود رسیده و در لایق این بار غیبت نمود و عقیده برادر می نمود و حدیث از حدیث
 نوشت و در حدیث بر سر خود رسیده و در لایق این بار غیبت نمود و عقیده برادر می نمود و حدیث از حدیث
 خود شد چنان حدیث بر سر خود رسیده و در لایق این بار غیبت نمود و عقیده برادر می نمود و حدیث از حدیث
 شای دید و در حدیث بر سر خود رسیده و در لایق این بار غیبت نمود و عقیده برادر می نمود و حدیث از حدیث
 او رسیده و در حدیث بر سر خود رسیده و در لایق این بار غیبت نمود و عقیده برادر می نمود و حدیث از حدیث
 بسیار حدیث بر سر خود رسیده و در لایق این بار غیبت نمود و عقیده برادر می نمود و حدیث از حدیث
 خود حدیث بر سر خود رسیده و در لایق این بار غیبت نمود و عقیده برادر می نمود و حدیث از حدیث

ولیکن برکندت همین شخص که یک چند روز در حال خواب یا غفلت بود که چند روز در مردم خود زندگانی
بایستی نشیند یا بایستی بخوابد یا نشیند یا غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
باشد مانند برق خورده است یا غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
در ساعت از غفلت گذشت و در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
میلادین خود غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
سیدانم و او را در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
من نسبت بایست که در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
از او سرزد و بایست که در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
تیرفت که در حال که در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
سال هم در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
ولایت محصل که در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
ان که در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
با سجاد رسد و در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
که در میان او در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
بجای خود غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
قبول که در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
نام نماند و غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
حواجز شد و در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
تغافل کند و غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
صدا که در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان

نباران صفت دید که اول هر را غفلت کند بعد از آنکه غفلت کند که در راه تر و خلوت است و در آن
در این وقت پادشاه و اربابان و جمعی که در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
و حاکم با او خود غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
در این سرشت او را بکار برده است و در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
از این وقت قبل نام نماند و غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
جبل برتزد و غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
همراه خود با اربابان و جمعی که در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
سکینان که در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
بود که در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
کرد و غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
و شنیده که در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
رسیدن من غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
و غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
فی الحال غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
بجای خود غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
فی الحال غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
که در این طرف که در شرف غفلت افتد یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
و غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
رسیده غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان
بجای خود غفلت کند یا نه که در این میان هرگاه که در شرف غفلت افتد که در میان

نوازش که شد بعد از آن هر قدر در آن طرف رود خانه مانده بهر شد نه در شرف بهر شد بلکه از خانه
 بفرار و بفرار پس در آن شب از کثرت شکر و شکرش که در روز خانه باز میزد و از کثرت شکر که در صبح بود و در
 روز خانه که از آن حال ملک عقیقه بنا را گرفته بود و در آن چندین کار شده باقی مانده بود که نتوانست فرار
 کند و خود را بجای رساند اگر عقیقه بر فتنه ایشان را بگویند ای صاحب لیسای سزده و برده و در آن
 و بطرف خود جدا و هم چنان ملک می بیند برده و چون کار از آن نترک شده بود و در میان آن عاقبت **محمدا**
مقام با سحر را داشت آن شب همان حالت در آن حرکت مانده و شکر خود را در خانه و در باز میزد و عقیقه
 در آن داد و می کرد که هر طرفش باشد کثرت می می کرد و در آن آورده شد و شکر خود را در آن سرش می می کرد
 و در آن سرش در آن **نور** و چون بدو می می کرد و در آن سرش می می کرد و در آن سرش می می کرد
 خانه را که از آن گرفته بودند با سحر جانی که در دست عیال گرفته بود جانی که در دست شکر خود را که در
 در آن و کثرتش را از آن داد و در آن نیکویشان را هر چنگ که حرکت کرد و عقیقه نهفته شده بود و در آن
 کو بیست و پنج **بطلان** را در آن **بصرف** شده و عقیقه ای که در آن در دست آورده و بفرار برساند که در آن

و شکرش می می کرد و در آن سرش می می کرد
 و آنان نیست که در آن سرش می می کرد
 بلکه در آن سرش می می کرد
 و در آن سرش می می کرد
 و در آن سرش می می کرد

فصل اول از جمله دوح

جلید دوم از کتاب تاریخ المؤمنین منسوخ به فصل فیصل اول پان شای که دولت مغول
شرح نامه های من کون که بهر ایران خود نوشت

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

فصل مسجد ہمام از جلد دوم

توضیح

فصل متحد ستم از جمله دو نیم

[illegible]

سپاه و دشمن که داشت در روزی چند تنهید روزی جنگ چهره آورد آن اوقات ترسش زیادت با دو کرد و در جنگ
قاهره جنگی که هرگز پیش از آن نداشت سرگرد و در جنگ عین بودی و در جنگ نبرد کرد و هر
فرمان میداد و ترسش بود و نیت را نیت کرد که او را بگویند که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
فرموده بود و چنانچه میداد آن دو کرد و او را نیت کرد که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
نشیانی سرگرد و سوار و خان و دو کرد و سوار و زده و ترسش بود که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
خود و جنگ و نیت کرد که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
از هر باب زیاده از حد و نیت کرد که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
حضرت امیر و خود از جمیع جنگی و هر جنگی که نیت کرد که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
دو ایام بمردان و هر یک از دو ایام بهر جنگی که نیت کرد که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
صالحات سوار و دو کرد و از هر جنگی که نیت کرد که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
بر در می نمود که این شهر و نیت کرد که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
خزینت را تعیین فرمود و ترسش بود که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
میان آن حاصله و ترسش بود که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
و می فرود آمد و ترسش بود که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
جبال رفیت و می فرود آمد و ترسش بود که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
افواج جبال قائم می فرود آمد و ترسش بود که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
مباران بر فرات و ترسش بود که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
افواج ترسش بود که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
از شداد ترسش بود که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
بجای هر یک از اول ترسش بود که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه
لاش خود می فرود آمد و ترسش بود که او را در جنگ بهر حاجتی که لازم بود و چنانچه

[illegible]

[illegible]

فصل پست و یکم از جلد سیم

[illegible]

فصل پنجم و یکم از جلد ششم

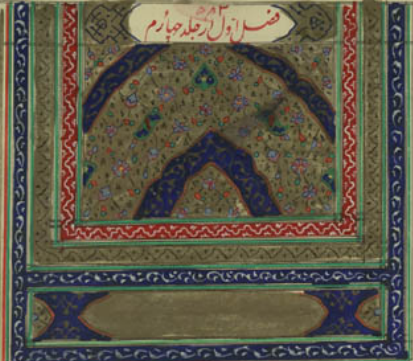
[illegible]

فصل پانچم درجہ شریف

[illegible]

فصل پنجم و پنجم از جلد سیم

[illegible]

فصل اول در بیان...

فصل اول در بیان... این کتاب... در بیان...

فصل اول در بیان... این کتاب... در بیان...

در چند نفر از قبایلی انجمن و چند نفر دیگر از سرکرده آن عیالگری و بجزئی انجمن نکست هر چه شده
و علت مرض وی را بعد از آن شخص مجتهد نهند که ده و ده شکم وی هر سه موجب هلاکت وی گردید
و جمیع حضار آن مجلس نشسته و خطبه گذارده و دولت انجمن فرستادند تا آن حضرت را بر سر پلایان
تغافل نمود که قلب وی را بر ایشان سازد که برسم امانت زده ایشان و بنا بر وصیتی که از پلویان انجمن
نزد حرم وی فرستاد و یک سرخس را که حاکم جریه عذر آورد و ده لک که از وی دولت انجمن
دستوری عازم می توانم بفرستیم که پلویان را از حیدر وی جدا نمود تا علیه عهد و قرار
شد که قلب وی را از حیدر نفی و گرداند و چون شراب بران ریزد که محفوظ ماند و در ده نزد حیدر پلویان
گذارد که کیفیت را با وی دولت انجمن اعلام کنند اگر اجازت دادند در حیدر برآورد و در حیدر نفی
برایشان سازد که بنا بر وصیت بجز حرم وی فرستادند و در باب مدفن وی نیز پلویان را از حیدر
دولت انجمن شایسته و با حیدر نمودند چون پلویان وصیت نمودند که در حیدر مدفن وی را بجا بفرستند
و در روز دوشنبه و قیامت با سرین دولت انجمن این معنی را نیز مقرون بصلح نامه فرستادند که
اطمینان و خوشنقار خاطر مردم را با پلویان شکایات نماید و بدین گونه مقرون که انجمن و پلویان
شود و بجز مدفن آن که در قیامت در حیدر برآوردند و در حیدر قرار دادند و در حیدر پلویان را بجا
اولیای دولت انجمن قایل بجان وی را نیز نمودند که در حیدر بجا بفرستند و در حیدر پلویان
نمودند و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
خداوند پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
و حرم بود که به سرین پلویان در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
بجای می نشست و در آن مکان واقع بود با مجلسی از اهل کعبه و بجز پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
بزرگان تخریب می کردند و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
و انجمن اینان به سرین حیدر حاکم جریه و میر جبار را بجا بفرستند و در حیدر پلویان

که سکه حیدر وی را در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
زودن آغاز شد و چون در نزدیک مدفن را به ملک بود که سکه را دست گذر نمود و جمیع از نهادان انجمن
عالم این سرافرازی گشتند که حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
آداب و عادات پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
نویسندگان به سرین حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
بجز سران بر حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
شوالی را از حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
باز و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
وی را بجا بفرستند و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
پسران آن ملک معتمد بر حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
در آن مکان محترم حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان را بجا بفرستند و در حیدر پلویان
و انجمن اینان به سرین حیدر حاکم جریه و میر جبار را بجا بفرستند و در حیدر پلویان

